

L'REVISTA

del VALLÈS

"Necessitem contrapunts teatrals com el del Teatre de Ponent"

PACO MONJA

—Aquest proper cap de setmana el podem veure al Teatre de Ponent de Granollers tot representant l'obra *Els Cal·lígrafs*, de Núria Perpinyà, amb la Cia. Nurosfera.

—És un projecte que em fa molt il·lusió, ja que es tracta de la primera obra d'aquesta autora i és un treball interessant. Tot plegat té un caire d'intriga que gira al voltant de molts temes. Parla de la desaparició de les minories, del paper que ha jugat la cal·ligrafia, de les revolucions tecnològiques que ens envaeixen...

—Com va arribar vostè a la companyia?

—Quan m'ho vam oferir i vaig veure que hi era la Imma Colomer, a la qual admiro pel seu treball i reconec com a excel·lent persona, vaig pensar: això ja és un punt! I després en llegir l'obra, vaig comprovar que el personatge m'agradava. L'estrena a Lleida va tenir una bona rebuda. La idea era iniciar aviat una gira, però com sigui que jo tenia el compromís de participar en la *Nit de Reis* de William Shakespeare que es representarà aviat al Teatre Nacional de Catalunya, sota la direcció de Josep Maria Mestres, ara farem unes quantes actuacions de cara a prosseguir el mes de juny...

—Content del resultat?

—Sí. A més a més, he tingut la possibilitat de conèixer la gent de Lleida que fa possible el projecte, persones totes elles entusiastes, dinàmiques... L'espectacle realment està molt bé.

—És conscient de que torna a casa?

—Ho sóc, sí. Espero que la família, amics i coneguts, acudeixin a la crida del parent que torna. A Granollers he actuat al Teatre Auditori en d'altres ocasions, però em sembla que mai no ho he fet durant tres dies seguits.

—Què li semblen apostes empresarials com les del Teatre de Ponent?

—Jo crec que el Teatre de Ponent s'ha guanyat un nom des que va començar a funcionar, i la prova és que ha consolidat un espai alternatiu que porta bons espectacles que permeten oferir en relació al Teatre Auditori, un bon contrapunt a la ciutat. En Frederic és un veterà, un gat vell que coneix bé el teatre...

—Vostè ha actuat ja al Teatre Auditori, què li sembla aquest equipament?

—Ja sé que hi havia un cert temor al principi per una

sèrie d'aspectes que semblava que es podrien millorar relacionats amb les butaques i d'altres coses, però després de pensar que ens vam passar anys i anys reivindicant un teatre municipal com calia... Cal recordar que a la meua joventut hi havia una manca total d'espais escènics.

—Darrerament el veiem a la sèrie de TV3 *Ventdelplà*...

—Sí, però ara fa ja uns quants dies que el meu personatge ha quedat en un segon pla de la trama principal.

—Això de treballar a la televisió...

—Jo hi disfruto molt. Hi ha companys que consideren la tele com el germà pobre amb el qual hem de conviure de tant en tant, però jo veig que et demana una part de tu molt immediata que resulta molt interessant. A la televisió prima sovint la immediatesa, però ja dic que això et fa estar en guàrdia, actiu... Jo m'ho passo bé.

Xavier Solanas

—Per què creu que enganxen aquestes sèries?

—Bàsicament, perquè estan ben fetes i perquè sovint parlen de temes que preocupen a la gent. És un format que funciona bé a diferents hores del dia i això el televident ho agraeix.

—Els seus projectes immediats passen per...

—Per la participació a la *Nit de Reis* al Teatre Nacional i pel rodatge que tinc aquests dies de la pel·lícula *És quan dormo que hi veig clar*, de Marcel Juan i Sergi Silvestre. ♦

Josep Planas i Maresma (Granollers, 22-4-1964). Aquest cap de setmana, l'actor granollerí participarà, juntament amb Imma Colomer, Ferran Farré i Núria Casado en la representació de l'obra *Els Cal·lígrafs*, de Núria Perpinyà, que la Cia. Nurosfera presentarà al Teatre de Ponent, sota la direcció d'Òscar Sánchez. Un viatge de retorn des de Barcelona, on viu, al seus carrers d'infantesa i a uns espais teatrals que coneix bé, com recorden molts vallesans que el segueixen des que començà a col·laborar amb el grup Plats i Olles d'Esteve Banús, un fet que destaca sempre. Per a molts telespectadors és una de les cares que els sona força per haver-la vist en algunes de les sèries que han fet fortuna a TV3: les ja emeses *Secrets de Família*, *Estació d'Enllaç* i...

L'encara vigent, *Ventdelplà*, on fa un paper des de fa uns quants mesos. Al llarg de la seva vida professional (teatre, televisió, cinema) ha pogut treballar amb directors de renom com Josep Maria Flotats, Calixto Bieito, Lluís Homar, Carme Portacelli, Jean Reno, Ferran Madico, Esteve Polls, Alexander Herold, Ariel García Valdés, Pep Pla, Abel Folk, Joan Maria Gual i Àngels Aymar. Aquests dies prepara també la seva participació a *Nit de Reis*, de William Shakespeare, sota la direcció de Josep Maria Mestres, una obra que es presentarà properament al Teatre Nacional de Catalunya. Cinematogràficament, cal destacar els seus treballs en pel·lícules com *Xtremes* d'Abel Folk i Joan Riedweg, i a *És quan dormo que hi veig clar* de Marcel Juan i Sergi Silvestre que s'està rodant actualment. La seva formació la va començar a l'Institut del Teatre de Terrassa i seguí al Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique de París i al Professional Theater Training Program de Milwaukee. ♦

PEP PLANAS

ACTOR